

SAHTE BELGE KULLANIMINDAN KAYNAKLANAN BORÇTAN ÖTÜRÜ SAHTE BELGEYİ ALARAK KAYITLARA İNTİKAL ETTİRDİKTEN SONRA KANUNİ TEMSİLCİLİKTEN AYRILANLAR DEĞİL BU BORÇ İÇİN 4811 SAYILI KANUNDAN YARARLANAN AMA BORCU ÖDEMİYEREK KESİNLEŞTİREN KANUNİ TEMSİLCİ SORUMLUDUR

Danıştay 9. Daire 21.12.2009 gün, 2008/1621 E., 2009/5105 k., sayılı kararı ile davacı mükellefin, kanuni temsilcilikten ayrıldığı tarihten sonra yapılan vergi incelemesi sonucunda, davacının kanuni temsilci olduğu dönemlerde sahte fatura alarak kayıtlara intikal ettirdiği, bu suretle vergi ziyana sebebiyet verdiği tespiti ile tarh edilen ve yeni kanuni temsilci tarafından 4811 sayılı Yasadan yararlanılması ve ödenmemesi suretiyle kesinleşen ancak borçlu şirketten tahsil edilemeyen vergi ve cezaların ödenmesinden, eski kanuni temsilcinin sorumlu tutulamayacağına hükmetti.

Vergi Mahkemesi açılan davayı *“dosyanın incelenmesinden adı geçen şirket adına tarh edildiği, cezalı katma değer vergilerinin dava konusu edildiği bu safhada yeni yönetim tarafından 4811 sayılı Vergi Barışı Kanununun yararlanılarak ihtilaftan vazgeçildiği, söz konusu tutarların ödenmemesi üzerine borçlu şirket adına ödeme emirleri düzenlenerek tebliğ edildiği halde ödenmediği ve yapılan takibin de sonuçsuz kaldığı, 1997 yılında yönetim kurulu başkanı olan davacı adına, söz konusu vergi borçlarının tahsili için ödeme emri düzenlenip tebliğ edildiğinin anlaşıldığı, bu durumda, borçlu şirketten tahsil imkanı kalmayan vergi borcunun ait olduğu dönemde kanuni temsilci olan davacı adına, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 10. maddesi uyarınca düzenlenen ödeme emirlerinde isabetsizlik görülmediği”* gerekçesiyle reddetmiş, karar davacı mükellef tarafından *“fiilen işleri kendisinin yürütmediği, 1998 yılında hisse devri ile yönetim kurulundan ayrıldığı, yeni yönetimin 2002 yılında tarh edilen vergi ve cezalar için 4811 sayılı Vergi Barışı Kanununun yararlandığı”* savıyla temyiz edilmiş, Danıştay 9. Daire davacı mükellefin temyizini kabul ederek, *“Anılan Kanunda, tüzel kişilerin vergilendirme ödevlerinin tüzel kişiliği temsile yetkili olanlar tarafından yerine getirilmesini zorunlu kılmıştır. Temsilcilerin, temsil ettikleri tüzel kişilerin vergilendirme ödevlerini yerine getirmemeleri nedeniyle bir vergi ve vergiye bağlı borç doğmuşsa, bu borç öncelikle tüzel kişiliğin malvarlığından tahsil edilir. Ancak temsilcinin sorumluluğuna gidilebilmesi için temsilcinin üzerine düşen vergilendirme ödevlerini yerine getirmemesinden kaynaklanması gerekmektedir.*

Olayda, davacının kanuni temsilci olduğu 1997/Ocak-Şubat dönemlerine ait olan ancak, 17.08.1998 tarihinde davacının kanuni temsilcilikten ayrılması ve yeni kanuni temsilcilerin aynı tarihte Ticaret Sicili Gazetesinde tescil edilmesinden sonra, 2002 yılında yapılan vergi incelemesi sonucu tarh edilen ve dava konusu edildiği safhada yeni kanuni temsilciler tarafından 4811 sayılı Vergi Barışı Kanununun yararlanılıp ödenmeyerek kesinleşen kamu alacağından, söz konusu Kanundan yararlan, ancak bu Kanunun gereğini yerine getirmeyen, başka bir anlatımla, kendi fiilleri ile oluşan yeni hukuki durum gereğini yerine getirmeyen yeni kanuni temsilcilerin sorumlu tutulması gerekmekte olup, söz konusu vergi borçlarından artık davacının sorumlu tutulması mümkün değildir.

Bu durumda, davacının şirkete ait vergilendirme ödevlerini yerine getirmemesinden doğan bir vergi borcunun varlığından söz edilemeyeceğinden, dava konusu ödeme emirlerinde ve yazılı gerekçeyle davayı reddeden vergi mahkemesi kararında hukuka uyarlık bulunmamıştır” gerekçesi ile Vergi Mahkemesi kararını bozmuştur.